

Project 101148569 – LIFE23-PRE-CZ-ConNaturLIFE Ukraine
 Deliverable: 2.7 – Proposals for legislative amendments (Emerald network)
 Work Package No: WP2

Закон України про території збереження

Цей Закон спрямований на виконання зобов'язань України за міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та встановлює правові та організаційні засади визначення територій Смарагдової мережі, спеціальних територій збереження та спеціальних охоронних територій для збереження типів природних оселищ та оселищ видів дикої фауни і флори, що підлягають особливій охороні в Європі, управління ними, в тому числі оцінки впливу на території збереження у процесі прийняття рішень про провадження діяльності, яка може мати вплив на території збереження, з врахуванням економічних, соціальних та культурних потреб, а також регіональних та місцевих особливостей.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) ділянка, що має значення для Європейського Союзу – ділянка, яка у межах біогеографічного регіону або регіонів, до яких вона належить, значною мірою сприяє підтриманню або відновленню сприятливого стану збереження типу природного оселища або оселища виду, наведених у додатках I та II до Директиви Ради 92/43/ЄЕС від 21 травня 1992 року про охорону природних оселищ та дикої фауни і флори (далі – Директива 92/43/ЄЕС), а також може значною мірою сприяти цілісності мережі Natura 2000, та/або значною мірою сприяти збереженню біорізноманіття у межах відповідних біогеографічних регіонів;

2) збереження – комплекс заходів, необхідних для підтримання або відновлення природних оселищ та популяцій видів дикої фауни і флори на рівні сприятливого стану збереження природних оселищ та сприятливого стану збереження видів дикої фауни і флори;

3) компенсаційні заходи – заходи, спрямовані на компенсацію негативних впливів на відповідну територію збереження, які неможливо відвернути, пом'якшити або усунути, та на забезпечення підтримання загальної цілісності Смарагдової мережі або мережі Natura 2000, шляхом створення, відновлення, поліпшення або розширення оселищ чи умов існування видів дикої фауни і флори, еквівалентних тим, які зазнають втрати або погіршення;

4) мережа Natura 2000 – мережа територій, передбачена статтею 3 Директиви 92/43/ЄЕС;

5) оселище виду – середовище, визначене специфічними абіотичними та біотичними чинниками, у якому вид дикої фауни або флори існує на будь-якій стадії свого біологічного циклу;

6) природне оселище (біотоп) – ділянка суші чи водного простору природного або напівприродного походження, що визначається за географічними, абіотичними та біотичними особливостями;

7) стан збереження виду – сумарний вплив, якому піддається відповідний вид дикої флори або фауни, що в довгостроковій перспективі може вплинути на його поширення та чисельність його популяцій на території України;

8) стан збереження природного оселища – сумарний вплив, якому піддається природне оселище та типові для нього види, що в довгостроковій перспективі може вплинути на його природне поширення, структуру та функції, а також на виживання типових для нього видів на території України;

9) спеціальна охоронна територія – ділянка суходолу та/або морської акваторії України, визначена в порядку, передбаченому цим Законом, у межах якої застосовуються заходи збереження з метою забезпечення виживання, відтворення, підтримання або відновлення популяцій видів диких птахів, визначених переліком видів диких птахів, в тому числі мігруючих, для збереження яких необхідне визначення спеціальних охоронних територій, та їхніх оселищ, для охорони яких таку ділянку визначено;

10) спеціальна територія збереження – ділянка, яка має значення для Європейського Союзу, визначена в порядку, передбаченому цим Законом, у межах якої застосовуються заходи збереження необхідні для підтримання або відновлення сприятливого стану збереження природних оселищ та/або популяцій видів дикої флори та фауни, для яких визначену таку ділянку;

11) сприятливий стан збереження виду – стан, за якого дані щодо динаміки популяцій відповідного виду дикої флори або фауни свідчать про те, що такий вид упродовж тривалого часу залишається життєздатним компонентом свого природного оселища, природний ареал виду не зменшується і з великою ймовірністю не зменшуватиметься в осяжному майбутньому, та наразі існує та ймовірно існуватиме достатньо велике оселище для збереження його популяцій в довгостроковій перспективі;

12) сприятливий стан збереження природного оселища – стан, за якого природний ареал і ділянки, на яких представлено природне оселище, є стабільними або збільшуються, структура та функції, необхідні для його довгострокового збереження, наявні та з великою ймовірністю існуватимуть і надалі в осяжному майбутньому, та стан збереження типових видів такого оселища є сприятливим;

13) Смарагдова мережа – мережа територій, визначених відповідно до Конвенції про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі (далі – Бернська конвенція);

14) територія Смарагдової мережі – територія збереження, визначена відповідно до Бернської конвенції;

15) цілі збереження – цільові показники, визначені для природних оселищ та видів дикої фауни і флори на рівні ділянки з тим, що б вона сприяла підтриманню або відновленню сприятливого стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори, для яких така ділянка визначена.

2. Термін «документ державного планування» вживається у значенні, наведеному у Законі України «Про стратегічну екологічну оцінку», термін «уповноважений територіальний орган» вживається у значенні, наведеному у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля».

Стаття 2. Забезпечення збереження типів природних оселищ та оселищ видів

1. Збереження типів природних оселищ, вказаних у додатку І до цього закону, та оселищ видів, визначених у додатках ІІ та ІІІ до цього закону, у переліку типів природних оселищ, що мають значення для Європейського Союзу, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, у переліку видів тварин та рослин, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, та у переліку видів диких птахів, в тому числі мігруючих, для збереження яких необхідне визначення спеціальних охоронних територій, забезпечується шляхом:

- 1) виявлення місць перебування чи зростання видів дикої фауни і флори та природних оселищ;
- 2) створення територій Смарагдової мережі, спеціальних територій збереження та спеціальних охоронних територій (далі – території збереження);
- 3) запровадження необхідних заходів збереження, включаючи, відповідні плани управління, розроблені для таких територій, а також відповідних законодавчих, адміністративних або договірних інструментів, які відповідають екологічним потребам, представлених на таких ділянках типів природних оселищ та оселищ видів, зазначених в абзаці першому цієї частини;
- 4) вжиття належних заходів для уникнення погіршення природних оселищ і оселищ видів у межах територій збереження, а також турбування видів, для яких були визначені такі території збереження;
- 5) відновлення порушених природних оселищ та оселищ видів;
- 6) здійснення оцінки впливу на території збереження;
- 7) проведення моніторингу стану збереження типів природних оселищ та стану збереження видів;
- 8) сприяння освіти та просвіті щодо цінності територій збереження, природних оселищ та видів дикої фауни і флори;
- 9) врахування цілей збереження, визначених для відповідних ділянок, необхідності досягнення сприятливого стану збереження типів природних оселищ та сприятливого стану збереження видів в процесі розроблення та прийняття документів державного планування, нормативно-правових актів та інших рішень органами державної влади та органами місцевого самоврядування;
- 10) здійснення належних заходів збереження щодо ділянок, запропонованих для визначення територій збереження;
- 11) здійснення інших заходів, спрямованих на охорону та збереження територій збереження, природних оселищ та видів дикої фауни і флори.

2. Перелік типів природних оселищ, що мають значення для Європейського Союзу, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, перелік видів тварин та рослин, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, та перелік видів диких птахів, в тому числі мігруючих, для збереження яких необхідне визначення спеціальних охоронних територій, розробляються на основі Директиви 92/43/ЄЕС, Директиви 2009/147/ЄС та затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 3. Уповноважені органи державного управління територіями збереження

1. Уповноваженими органами державного управління територіями збереження є:

Кабінет Міністрів України;

центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління територіями збереження (далі - уповноважений центральний орган);

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

Стаття 4. Території Смарагдової мережі

1. Території Смарагдової мережі створюються з метою охорони та збереження типів природних оселищ та оселищ видів, визначених у додатках I-III до цього Закону, що перебувають під особливою охороною відповідно до Бернської конвенції, з урахуванням необхідності підтримання або відновлення їхнього сприятливого стану у межах природних ареалів.

2. До територій Смарагдової мережі включаються ділянки суходолу та/або морські акваторії, які з наукової точки зору є найбільш придатними для підтримання або відновлення сприятливого стану збереження природних оселищ та видів, визначених у додатках I-III до цього Закону, що перебувають під особливою охороною відповідно до Бернської конвенції, з урахуванням репрезентативності типів природних оселищ, площі, ступеня їх збереженості та здатності до самовідновлення, чисельності і просторової структури популяцій видів дикої фауни і флори, ступеня їх ізолюваності та загальної значущості території для збереження типів природних оселищ і оселищ видів, що перебувають під особливою охороною відповідно до Бернської конвенції.

3. Створення територій Смарагдової мережі, а також зміна їхніх меж та статусу здійснюється відповідно до міжнародних зобов'язань України, з урахуванням наукових рекомендацій та оцінки екологічних потреб типів природних оселищ і оселищ видів, визначених у додатках I-III до цього Закону, що перебувають під особливою охороною відповідно до Бернської конвенції.

4. Перелік ділянок, визначених територіями Смарагдової мережі, затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. Інформація про території Смарагдової мережі, в тому числі про запропоновані ділянки згідно вимог Бернської конвенції, вноситься до Національного реєстру територій збереження.

6. На територіях Смарагдової мережі встановлюється особливий правовий режим, спрямований на підтримання та відновлення типів природних оселищ та/або популяцій видів дикої флори та фауни, для яких визначені такі території. Забороняється будь-яка діяльність, що спричиняє погіршення природних оселищ та оселищ видів або турбування видів дикої фауни і флори, для яких визначено таку територію, у тій мірі, в якій таке турбування може бути значним відносно цілей збереження відповідної ділянки.

Оцінка впливу діяльності, що може мати негативний вплив на території Смарагдової мережі, в тому числі на запропоновані згідно вимог Бернської конвенції ділянки, здійснюється за процедурою оцінки впливу на території збереження відповідно до статей 10-16 цього Закону.

Дотримання особливого правового режиму території Смарагдової мережі забезпечується шляхом запровадження необхідних заходів збереження через плани управління та інші законодавчі, адміністративні або договірні інструменти.

Стаття 5. Спеціальні території збереження

1. Спеціальні території збереження визначаються з метою збереження ділянок, які мають значення для Європейського Союзу, для сприяння підтримання або відновлення сприятливого стану збереження типів природних оселищ та/або популяцій видів дикої флори та фауни, для яких визначені такі ділянки.

2. Уповноважений центральний орган забезпечує підготовку переліку пропонованих ділянок, що мають значення для Європейського Союзу. Для формування переліку пропонованих ділянок, що мають значення для Європейського Союзу, відбираються ділянки суходолу та/або морські акваторії України, на яких присутні типи природних оселищ, визначених у переліку типів природних оселищ, що мають значення для Європейського Союзу, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, а також оселища видів, визначених переліком видів тварин та рослин, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, та які сприяють підтриманню або відновленню сприятливого стану збереження типів природних оселищ та оселищ видів у межах їх природних ареалів.

Для формування переліку пропонованих ділянок, що мають значення для Європейського Союзу, відбираються ділянки, які на підставі наукової інформації найкраще відповідають таким критеріям:

- а) ступінь репрезентативності типу природного оселища на ділянці;
- б) відношення площі ділянки, яку займає тип природного оселища до загальної площі, яку займає такий тип природного оселища у межах території України;
- в) ступінь збереження структури та функцій відповідного типу природного оселища та здатності до самовідновлення;
- г) відношення чисельності та щільності популяції виду, присутньої на ділянці, до популяцій, присутніх у межах території України;
- д) ступінь збереження характеристик природного оселища, яке є важливим для такого виду, та здатності до самовідновлення;
- е) ступінь ізольованості популяції, присутньої на ділянці, відносно природного ареалу виду;
- є) загальна значущість ділянки для збереження відповідного типу природного оселища або відповідного виду.

Перелік пропонованих ділянок, що мають значення для Європейського Союзу, формується на основі даних інвентаризації типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори, та/або інших даних про ці оселища та види, та вноситься уповноваженим центральним органом до Національного реєстру територій збереження.

Методичні рекомендації щодо формування переліку ділянок, що мають значення для Європейського Союзу, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

3. Інші центральні органи виконавчої влади, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а на території Автономної Республіки Крим – Рада міністрів Автономної Республіки Крим, підприємства, установи та організації, вчені, громадяни та їх об'єднання можуть надавати уповноваженому центральному органу пропозиції до переліку пропонованих ділянок, що мають значення для Європейського Союзу, відповідно до методичних рекомендацій, передбачених частиною другою цієї статті.

Зауваження і пропозиції до переліку пропонованих ділянок, що мають значення для Європейського Союзу, подаються до уповноваженого центрального органу у строк, що не

перевищує двадцять п'ять робочих днів з дня оприлюднення такого переліку у Національному реєстрі територій збереження.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, подає перелік пропонувананих ділянок, що мають значення для Європейського Союзу, на затвердження Європейській Комісії, а уповноважений центральний орган вносить такі ділянки до Національного реєстру територій збереження як запропоновані.

На ділянки, що мають значення для Європейського Союзу, подані на затвердження Європейській Комісії, поширюються вимоги статей 2, 10-16, 19-20 цього закону з моменту внесення запропонованих ділянок до Національного реєстру територій збереження.

5. Інформація про затвердження ділянки, що має значення для Європейського Союзу, Європейською Комісією вноситься уповноваженим центральним органом до Національного реєстру територій збереження не пізніше п'ятнадцяти робочих днів з дня офіційного оприлюднення відповідного рішення Європейською Комісією.

6. Перелік визначених спеціальних територій збереження щодо затверджених Європейською Комісією ділянок, що мають значення для Європейського Союзу, затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, протягом сорока робочих днів з дня офіційного оприлюднення відповідного рішення Європейської Комісії про затвердження переліку ділянок, що мають значення для Європейського Союзу.

7. Інформація про визначення спеціальної території збереження вноситься уповноваженим центральним органом до Національного реєстру територій збереження.

8. На спеціальних територіях збереження встановлюється особливий правовий режим, спрямований на підтримання та відновлення природних оселищ та/або популяцій видів дикої флори та фауни, для яких визначені такі ділянки. Забороняється будь-яка діяльність, що спричиняє погіршення природних оселищ та оселищ видів або турбування видів дикої фауни і флори, для яких визначено таку територію, у тій мірі, в якій таке турбування може бути значним відносно цілей збереження, визначених для відповідної ділянки.

Оцінка впливу діяльності, що може мати негативний вплив на спеціальні території збереження, здійснюється за процедурою оцінки впливу на території збереження відповідно до статей 10-16 цього Закону.

Дотримання особливого правового режиму спеціальних територій збереження забезпечується шляхом запровадження необхідних заходів збереження через плани управління та інші законодавчі, адміністративні або договірні інструменти.

9. Зміна меж чи визнання спеціальної території збереження такою, що втратила статус спеціальної території збереження, здійснюється за процедурою, передбаченою частинами другою-сьомою цієї статті для визначення спеціальної території збереження.

Стаття 6. Спеціальні охоронні території

1. Спеціальні охоронні території створюються з метою збереження диких птахів та мігруючих диких птахів, що регулярно трапляються на території України, визначених переліком видів диких птахів, в тому числі мігруючих, для збереження яких необхідне визначення спеціальних охоронних територій, з урахуванням необхідності їх охорони у географічно визначених морських зонах та на територіях суходолу, зокрема місць розмноження, місць линання, місць зимівлі та місць зупинки уздовж міграційних маршрутів.

2. Уповноважений центральний орган забезпечує підготовку переліку пропонованих спеціальних охоронних територій на основі даних інвентаризації видів диких птахів, в тому числі мігруючих, для збереження яких необхідне визначення спеціальних охоронних територій та/або інших даних про ці види та їхні оселища, з метою забезпечення виживання та розмноження відповідних видів у межах їх природного ареалу, та вносить їх до Національного реєстру територій збереження.

Методичні рекомендації щодо формування переліку спеціальних охоронних територій затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

3. Інші центральні органи виконавчої влади, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а на території Автономної Республіки Крим – Рада міністрів Автономної Республіки Крим, підприємства, установи та організації, вчені, громадяни та їх об'єднання можуть подавати до уповноваженого центрального органу пропозиції щодо спеціальних охоронних територій відповідно до методичних рекомендацій, передбачених частиною другою цієї статті.

Зауваження та пропозиції щодо переліку пропонованих спеціальних охоронних територій подаються до уповноваженого центрального органу у строк, що не перевищує двадцяти п'яти робочих днів з дня оприлюднення таких пропозицій у Національному реєстрі територій збереження.

4. При визначенні спеціальних охоронних територій обираються ділянки суходолу та/або морської акваторії України, які з наукової точки зору є найбільш придатними для забезпечення виживання, відтворення, підтримання або відновлення популяцій видів диких птахів, визначених в частині першій цієї статті, з урахуванням екологічних потреб відповідних видів диких птахів та їхніх оселищ.

5. Перелік визначених спеціальних охоронних територій затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

6. Інформація про спеціальні охоронні території вноситься уповноваженим центральним органом до Національного реєстру територій збереження та передається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, до Європейської Комісії.

7. На спеціальних охоронних територіях встановлюється особливий правовий режим, спрямований на підтримання та відновлення популяцій видів диких птахів, для яких визначені такі території. Забороняється будь-яка діяльність, що спричиняє погіршення оселищ або турбування видів диких птахів, для яких визначено таку територію, у тій мірі, в якій таке турбування може бути значним відносно цілей збереження відповідної ділянки.

Оцінка впливу діяльності, що може мати негативний вплив на спеціальні охоронні території, здійснюється за процедурою оцінки впливу на території збереження відповідно до статей 10-16 цього Закону. Дотримання особливого правового режиму спеціальних територій збереження забезпечується шляхом запровадження необхідних заходів збереження через плани управління та інші законодавчі, адміністративні або договірні інструменти.

Стаття 7. Національний реєстр територій збереження

1. Уповноважений центральний орган веде Національний реєстр територій збереження, який включає інформацію, передбачену цим законом, яка створюється в процесі формування та визначення територій Смарагдової мережі, спеціальних територій збереження та спеціальних охоронних територій, а також в процесі управління такими територіями.

2. Інформація, внесена до Національного реєстру територій збереження, є відкритою. Одночасно з внесенням до Національного реєстру територій збереження інформації, внесення якої до такого реєстру передбачено цим законом, така інформація оприлюднюється на веб-порталі Національного реєстру територій збереження.

3. Порядок ведення Національного реєстру територій збереження визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Дані Національного реєстру територій збереження вносяться до Державного земельного кадастру, кадастрів інших природних ресурсів, містобудівного кадастру та інших інформаційних систем відповідно до Порядку інформаційної взаємодії між кадастрами та інформаційними системами, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. Дані Національного реєстру територій збереження включають геопросторові дані, метадані та сервіси, які оприлюднюються у мережі Інтернет та доступ до яких надається згідно із Законом України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних».

Стаття 8. Плани управління територіями збереження

1. Плани управління територіями збереження (далі – плани управління) розробляються та затверджуються протягом шести років з дня прийняття відповідних рішень, передбачених частиною 4 статті 4, частиною 6 статті 5 та частиною 5 статті 6 цього закону.

2. Якщо територія збереження розташована в межах існуючої території або об'єкта природно-заповідного фонду, для якої відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» розробляється проект організації території або об'єкта природно-заповідного фонду, такий проект організації повинен враховувати план управління відповідною територією збереження, який розробляється та затверджується окремим додатком в складі проекту організації території або об'єкта природно-заповідного фонду. При цьому пріоритет надається виконанню заходів збереження та досягненню цілей збереження, визначених для відповідної території збереження.

3. План управління розробляється для окремої території збереження або для декількох територій, які є географічно пов'язаними або мають подібні природні характеристики, за умови, що вони знаходяться в межах однієї області, або повністю або частково в межах однієї території або об'єкта природно-заповідного фонду, для якої відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» розробляється проект організації території або об'єкта природно-заповідного фонду.

4. План управління територією збереження, яка повністю або частково розташована в межах існуючої території або об'єкта природно-заповідного фонду, для якої відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» розробляється проект організації території або об'єкта природно-заповідного фонду, розробляється та затверджується в порядку затвердження проекту організації території або об'єкта природно-заповідного фонду відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» у строк, передбачений абзацом першим цієї частини. При цьому, якщо територія збереження лише частково розташована в межах відповідної території або об'єкта природно-заповідного фонду, план управління повинен охоплювати всю площу такої території збереження.

5. План управління затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, за поданням уповноваженого центрального органу з урахуванням частин 2 та 4 цієї статті.

6. План управління територією збереження, яка входить до складу двох і більше територій або об'єктів природно-заповідного фонду, для яких розробляються проекти організації

території або об'єкта природно-заповідного фонду, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, за поданням уповноваженого центрального органу.

7. Розроблення планів управління забезпечується центральним уповноваженим органом або відповідними спеціальними адміністраціями по управлінню територіями та об'єктами природно-заповідного фонду, на які цим законом покладено повноваження з подання планів управління на затвердження.

Плани управління територіями збереження розробляються відповідно до положення про план управління територією збереження та методичних рекомендацій з питань підготовки планів управління територіями збереження, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

8. В процесі розроблення плану управління беруть участь відповідні уповноважені територіальні органи, а також власники та землекористувачі земельних ділянок, які входять до складу території збереження, які інформуються про розроблення плану управління та яким надається можливість надати свої зауваження і пропозиції до проєкту такого плану до його затвердження. Порядок залучення уповноважених територіальних органів, власників та землекористувачів земельних ділянок до розроблення планів управління визначається положенням про план управління територією збереження.

9. План управління територією збереження включає таку інформацію:

- 1) опис території збереження та її меж;
- 2) дані інвентаризації типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори, для яких визначено таку територію;
- 3) цілі збереження;
- 4) індикатори прогресу досягнення цілей збереження;
- 5) визначення існуючих та потенційних ризиків та загроз для природних оселищ та видів дикої фауни і флори, для яких визначено таку територію;
- 6) визначення заходів збереження, необхідних для досягнення цілей збереження, які відповідають екологічним потребам, представлених в межах відповідної території збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори;
- 7) визначення обмежень провадження господарської та іншої діяльності в межах території збереження;
- 8) плани дій, які включають, у тому числі, інформацію про заходи, очікувані результати, необхідні людські та фінансові ресурси, часові рамки реалізації заходів;
- 9) вимоги щодо моніторингу стану збереження типів природних оселищ та стану збереження видів в межах території збереження;
- 10) вимоги щодо періодичного оцінювання за індикаторами прогресу досягнення цілей збереження;
- 11) зміни, які потрібно внести до документів державного планування, необхідні для досягнення сприятливого стану збереження типів природних оселищ та сприятливого стану збереження видів;
- 12) картографічні матеріали з використанням геоінформаційних систем.

10. Плани управління, розроблені у складні проєктів організації територій та об'єктів природно-заповідного фонду, переглядаються та враховуються під час перегляду відповідних проєктів організації територій та об'єктів природно-заповідного фонду. Інші плани управління

переглядаються, якщо результати оцінювання за індикаторами прогресу досягнення цілей збереження показують негативну тенденцію в їх досягненні, або в разі появи нових ризиків та загроз для природних оселищ та видів, для яких визначено таку територію.

11. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, не пізніше п'яти робочих днів з дня затвердження плану управління, надсилає його уповноваженому центральному органу, який вносить план управління до Національного реєстру територій збереження не пізніше наступного робочого дня з дня його отримання.

12. У містобудівній документації відображається інформація про межі територій збереження та плани управління територіями збереження.

13. Уповноважений центральний орган та спеціальні адміністрації по управлінню територіями та об'єктами природно-заповідного фонду, які забезпечують розроблення планів управління, забезпечують реалізацію заходів збереження, передбачених у відповідних планах управління.

Для реалізації заходів збереження такі органи та установи можуть на договірних засадах залучати власників земель та землекористувачів земельних ділянок, які входять до складу територій збереження, або інших виконавців. Порядок укладення договорів з питань управління територією збереження та типова форма такого договору затверджується Кабінетом Міністрів України. Укладені договори з питань управління територією збереження вносяться уповноваженим центральним органом до Національного реєстру територій збереження протягом трьох робочих днів з дня їх укладення.

Стаття 9. Фінансування діяльності у сфері створення та управління територіями збереження

1. Фінансування робіт із створення та управління територіями збереження здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів установ, організацій та підприємств та інших джерел, не заборонених законом.

2. Обсяг коштів державного бюджету, що спрямовуються на створення та управління територіями збереження, визначається щороку у законі про Державний бюджет України на відповідний рік.

Стаття 10. Основні положення щодо оцінки впливу на території збереження

1. Оцінка впливу на території збереження є обов'язковою у процесі здійснення стратегічної екологічної оцінки, оцінки впливу на довкілля, а також в процесі погодження діяльності, передбаченої статтею 11 цього Закону, в порядку, передбаченому цим Законом, та здійснюється з метою визначення негативного впливу на території збереження, зокрема наслідків реалізації документа державного планування та впливу діяльності індивідуально або в поєднанні з іншими документами державного планування або іншою діяльністю на цілісність територій збереження та наслідків та впливу на території збереження з огляду на цілі збереження, визначені для відповідних ділянок.

2. Якщо документ державного планування може мати наслідки для територій збереження, наслідки реалізації документа державного планування для територій збереження оцінюються в рамках стратегічної екологічної оцінки згідно з Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку». Критерії визначення ймовірності негативних наслідків реалізації документа державного планування для території збереження затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. Якщо планована діяльність підлягає оцінці впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», вплив на території збереження оцінюється в рамках оцінки впливу на довкілля згідно з Законом України «Про оцінку впливу на довкілля».

Стаття 11. Сфера застосування оцінки впливу на території збереження

1. Оцінці впливу на території збереження в порядку, передбаченому цим Законом, підлягає діяльність в межах територій збереження, яка може мати негативний вплив на ці території, а саме:

1) діяльність, передбачена статтею 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», нижче порогових значень, які вимагають проведення оцінки впливу на довкілля, за умови їх встановлення;

2) ведення мисливського господарства;

3) промислове рибальство;

4) ведення лісового господарства на основі матеріалів лісовпорядкування (окрім видів діяльності, передбачених Законом України «Про оцінку впливу на довкілля»);

5) будівництво об'єктів, які за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками за межами населених пунктів на площі більше 1 га, окрім видів діяльності, передбачених у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля»;

6) геологічне вивчення та дослідно-промислова розробка родовищ корисних копалин, якщо це призводить до зняття родючого шару ґрунту на площі понад 100 квадратних метрів, окрім планованої діяльності, передбаченої у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля»;

7) зміна виду угідь земельних ділянок сільськогосподарського призначення із переведенням сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень, земель без рослинного покриву або з незначним рослинним покривом, або з трав'янистим рослинним покривом природного походження (кам'янистих місць, пісків, боліт, солончаків, ярів, степів та лук), чагарникової рослинності природного походження, самозалісених земель, природних водотоків (річок та струмків), озер, прибережних замкнутих водойм, лиманів, земель, які перебувають у стадії меліоративного освоєння та відновлення родючості ґрунтів до інших видів угідь;

8) зняття та перенесення ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту);

9) забір води з поверхневих водних об'єктів;

10) проведення днопоглиблювальних робіт, прокладання кабелів, трубопроводів та інших комунікацій на землях водного фонду, окрім планованої діяльності, передбаченої Законом України «Про оцінку впливу на довкілля»;

11) будь-яка інша діяльність, за виключенням діяльності, передбаченої статтею 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», яка може мати значний негативний вплив на територію збереження та вимагає рішення про провадження діяльності для реалізації такої діяльності.

2. Оцінка впливу на території збереження для видів діяльності, визначених у частині першій цієї статті, здійснюється до отримання (внесення змін до) рішення органу державної влади або органу місцевого самоврядування, яке приймається у формі документа дозвільного характеру або іншого акту органу державної влади або органу місцевого самоврядування (далі – рішення про провадження діяльності), зокрема:

1) дозволу на виконання будівельних робіт;

2) рішення про погодження проекту організації та розвитку мисливського господарства;

- 3) спеціального дозволу на використання лісових ресурсів;
- 4) рішення про надання в користування або власність земельних ділянок;
- 5) погодження робочих проектів землеустрою, які розроблені з метою зняття та перенесення ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту);
- 6) дозволу на розміщення, будівництво споруд, об'єктів дорожнього сервісу, автозаправних станцій, прокладання інженерних мереж та виконання інших робіт у межах смуги відведення автомобільних доріг;
- 7) лімітів та прогнозів допустимого спеціального використання водних біоресурсів загальнодержавного значення;
- 8) рішення про внесення змін до відомостей у Державному земельному кадастрі в частині опису меж, площі, цільового призначення (категорії земель, виду використання земельної ділянки в межах певної категорії земель), складу угідь, відомостей про обмеження у використанні земельних ділянок;
- 9) спеціального дозволу на користування надрами;
- 10) дозволу на спеціальне водокористування;
- 11) дозволу на днопоглиблювальні роботи, прокладання кабелів, трубопроводів та інших комунікацій на землях водного фонду.

Стаття 12. Визначення необхідності здійснення оцінки впливу на території збереження

1. Для визначення необхідності здійснення оцінки впливу на території збереження фізична або юридична особа, яка має намір провадити діяльність, визначену у частині першій статті 11 цього Закону (далі – заявник), подає уповноваженому територіальному органу за місцем здійснення діяльності повідомлення про провадження діяльності на території збереження (далі – повідомлення). Повідомлення повинно містити інформацію про:

- 1) заявника;
- 2) діяльність, що планується, а саме місце її провадження, опис та характеристики;
- 3) передбачену процедуру оцінки впливу на території збереження та можливості для участі в ній громадськості, найменування уповноваженого територіального органу, якому надсилаються зауваження та пропозиції громадськості;
- 4) вид рішення про провадження діяльності, та орган, до повноважень якого належить прийняття цього рішення.

Форма повідомлення та порядок передачі документації для надання висновку з оцінки впливу на території збереження затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Повідомлення вноситься уповноваженим територіальним органом до Реєстру з оцінки впливу на території збереження (далі – Реєстр) та оприлюднюється на офіційному веб-сайті такого органу та на порталі Реєстру у мережі Інтернет протягом трьох робочих днів з дня їх надходження.

2. Протягом десяти робочих днів з дня оприлюднення повідомлення уповноваженим територіальним органом громадськість має право надавати зауваження і пропозиції щодо необхідності здійснення оцінки впливу на території збереження в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді). Протягом цього ж строку уповноважений територіальний орган проводить консультації з іншими уповноваженими територіальними органами та спеціальними

адміністраціями територій та об'єктів природно-заповідного фонду, територія яких включає повністю або частково відповідну територію збереження.

3. За результатами розгляду повідомлення, зауважень і пропозицій громадськості, консультацій з іншими уповноваженими територіальними органами, спеціальними адміністраціями територій та об'єктів природно-заповідного фонду, виходячи з характеру, масштабу та місця провадження діяльності, у строк, що не перевищує п'ятнадцяти робочих днів з дня оприлюднення повідомлення, уповноважений територіальний орган приймає рішення про необхідність здійснення оцінки впливу на території збереження, яким визначає ймовірність негативного впливу на територію збереження, а також необхідність чи відсутність необхідності здійснення такої оцінки.

У разі якщо результати розгляду не дозволяють виключити ймовірність негативного впливу діяльності на територію збереження, уповноважений територіальний орган приймає рішення про необхідність здійснення оцінки впливу на території збереження, яким визначає необхідність проведення такої оцінки. Критерії визначення ймовірності негативного впливу діяльності на території збереження затверджуються Кабінетом Міністрів України.

4. Рішення уповноваженого територіального органу про необхідність здійснення оцінки впливу на територію збереження видається безоплатно.

5. Рішення про необхідність здійснення оцінки впливу на територію збереження вноситься до Реєстру та оприлюднюється на офіційному веб-сайті уповноваженого територіального органу та на порталі Реєстру у мережі Інтернет у строк, передбачений для його видачі.

До рішення про необхідність здійснення оцінки впливу на територію збереження додається та оприлюднюється разом з ним звіт про громадське обговорення, який містить усі отримані письмові зауваження та пропозиції громадськості, а також таблицю із зазначенням інформації про повне врахування, часткове врахування або обґрунтоване відхилення отриманих під час громадського обговорення зауважень та пропозицій (в разі їх надходження).

Стаття 13. Звіт з оцінки впливу на території збереження

1. Заявник, який отримав рішення про визначення необхідності здійснення оцінки впливу на території збереження, яким визначено необхідність проведення такої оцінки, забезпечує підготовку звіту з оцінки впливу на території збереження та подає його уповноваженому територіальному органу за місцем здійснення діяльності.

Якщо заявник самостійно вбачає ймовірність негативного впливу діяльності на території збереження, заявник має право подати уповноваженому територіальному органу звіт з оцінки впливу на території збереження без процедури, визначених статтею 13 цього Закону.

2. Звіт з оцінки впливу на території збереження, включає:

1) опис діяльності, зокрема:

цілі діяльності;

опис місця провадження діяльності, складений з використанням геоінформаційних ресурсів;

опис характеристик діяльності протягом виконання підготовчих і будівельних робіт;

опис основних характеристик діяльності під час провадження:

виробничі процеси із зазначенням технологічного устаткування, що є джерелом забруднення або фізичних впливів на довкілля;

види і кількість матеріалів та природних ресурсів, які планується використовувати;

2) ідентифікацію у складі територій збереження, які зазнають впливу планованої діяльності з урахуванням прямого і опосередкованого впливу, а також з наведенням географічної інформації про зазначені території з використанням геоінформаційних ресурсів;

3) опис територій збереження, зазначених в пункті 2 (або їхніх частин, які потрапляють у зону впливу діяльності) та їх поточного стану, а також характеристика поточного стану охоронюваних в межах таких територій природних оселищ та видів;

4) визначення і характеристику індивідуальних та кумулятивних наслідків та впливів на території збереження, що ймовірно виникнуть у результаті підготовчих і будівельних робіт та провадження діяльності, у тому числі величини і територіальних масштабів, інтенсивності, тривалості, частоти впливів, з ідентифікацією впливів для:

стану типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори;

цілісності території збереження і цілей збереження, визначених для відповідних ділянок;

5) визначення заходів із запобігання, пом'якшення та усунення впливу діяльності на території збереження, у тому числі на типи природних оселищ та види дикої фауни і флори, для яких визначені відповідні території збереження;

6) список посилань із зазначенням джерел, що використовуються для описів та оцінок, що містяться у звіті з оцінки впливу на території збереження;

7) список всіх авторів (виконавців) із зазначенням їхньої кваліфікації.

3. Заявник несе відповідальність за достовірність та повноту інформації, наведеної у звіті з оцінки впливу на території збереження згідно з законодавством.

4. Звіт з оцінки впливу на території збереження підписується всіма його авторами (виконавцями).

5. Методичні рекомендації із підготовки звіту з оцінки впливу на території збереження та розробки заходів із запобігання, пом'якшення та усунення впливу на території збереження затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

6. Звіт з оцінки впливу на територію збереження вноситься уповноваженим територіальним органом до Реєстру та оприлюднюються на офіційному веб-сайті такого органу та на порталі Реєстру у мережі Інтернет протягом трьох робочих днів з дня їх надходження.

Стаття 14. Консультації та громадське обговорення звіту з оцінки впливу на території збереження та реєстр з оцінки впливу на території збереження

1. Уповноважений територіальний орган забезпечує проведення громадського обговорення звіту з оцінки впливу на території збереження шляхом оприлюднення оголошення про початок громадського обговорення, надання громадськості доступу до документів та інформації, поданих заявником, збору та врахування зауважень і пропозицій громадськості, в порядку, передбаченому цією статтею.

2. Оголошення про початок громадського обговорення вносяться до Реєстру та оприлюднюються на офіційному веб-сайті уповноваженого територіального органу та порталі Реєстру одночасно зі звітом з оцінки впливу на території збереження.

Оголошення про початок громадського обговорення включає інформацію про строки та порядок громадського обговорення, поштову та електронну адреси, на які подаються зауваження та пропозиції громадськості, вид рішення про провадження діяльності, а також орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на території збереження.

3. Громадське обговорення звіту з оцінки впливу на території збереження починається з дня його оприлюднення, і триває двадцять п'ять робочих днів. Громадське обговорення проводиться у формі надання зауважень та пропозицій в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді). Громадськість має право подавати будь-які зауваження та пропозиції, які стосуються діяльності, без необхідності їх обґрунтування.

Протягом цього ж строку уповноважений територіальний орган проводить консультації з іншими уповноваженими територіальними органами та спеціальними адміністраціями територій та об'єктів природно-заповідного фонду, територія яких включає повністю або частково відповідну територію збереження.

4. Результати консультацій, зауваження та пропозиції громадськості вносяться уповноваженим територіальним органом до Реєстру та оприлюднюються на порталі Реєстру у мережі Інтернет протягом трьох робочих днів з дня їх надходження.

5. За результатами розгляду зауважень та пропозицій громадськості, консультацій з іншими уповноваженими територіальними органами та спеціальними адміністраціями територій та об'єктів природно-заповідного фонду уповноважений територіальний орган готує звіт про громадське обговорення. Невід'ємною частиною звіту про громадське обговорення є усі отримані письмові зауваження та пропозиції громадськості, а також таблиця із зазначенням інформації про повне врахування, часткове врахування або обґрунтоване відхилення отриманих під час громадського обговорення зауважень та пропозицій.

6. Уся інформація та документи, що створюються в процесі здійснення оцінки впливу на території збереження, є відкритими, та заносяться до Реєстру.

7. Держателем та адміністратором Реєстру є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, який визначає технічного адміністратора Реєстру та укладає з ним договір. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища забезпечує користування Реєстром у порядку електронної інформаційної взаємодії між реєстрами.

Реєстр має бути інтегрованим із системою електронної взаємодії електронних ресурсів. Інформаційна взаємодія Реєстру з іншими державними електронними інформаційними ресурсами здійснюється засобами системи електронної взаємодії електронних ресурсів або інших інформаційно-комунікаційних систем із застосуванням відповідних комплексних систем захисту інформації з підтвердженою відповідністю за результатами державної експертизи в порядку, встановленому законодавством.

Створення та ведення Реєстру, його програмно-технічних засобів здійснюються за рахунок коштів державного бюджету, коштів міжнародної технічної допомоги та інших не заборонених законом джерел. Власником програмно-технічних засобів Реєстру є держава.

Реєстр створюється та ведеться згідно із Законом України "Про публічні електронні реєстри".

Порядок ведення Реєстру затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Прийняття рішення за результатами оцінки впливу на території збереження

1. У строк, що не перевищує п'ятнадцяти робочих днів з дня завершення громадського обговорення звіту з оцінки впливу на території збереження, уповноважений територіальний орган видає висновок з оцінки впливу на території збереження або відмовляє у його видачі.

2. Підставами для відмови у видачі висновку з оцінки впливу на території збереження є:

підстави, передбачені Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»;

порушення заявником вимог законодавства щодо змісту звіту з оцінки впливу на території збереження.

Після усунення причин, що стали підставою для відмови у видачі висновку з оцінки впливу на території збереження, заявник має право повторно подати звіт з оцінки впливу на території збереження. У цьому випадку громадське обговорення звіту з оцінки впливу на території збереження проводиться повторно згідно із вимогами статті 14 цього Закону.

3. Виходячи з оцінки впливу діяльності на цілісність території збереження та з огляду на цілі збереження, визначені для відповідної ділянки, уповноважений територіальний орган визначає наявність або відсутність негативного впливу діяльності на територію збереження та визначає допустимість або обґрунтовує недопустимість її провадження.

Якщо за результатами оцінки впливу виявлено, що провадження діяльності може мати негативний вплив на територію збереження, уповноважений територіальний орган видає висновок з оцінки впливу на території збереження, яким визначає недопустимість провадження діяльності.

Якщо за результатами оцінки впливу виявлено, що провадження діяльності виключатиме негативний вплив на територію збереження, уповноважений територіальний орган видає висновок з оцінки впливу на території збереження, яким визначається допустимість провадження діяльності та встановлює па її реалізації, включаючи заходи із запобігання, пом'якшення та усунення впливу на таку територію збереження. Встановлюючи такі умови, уповноважений орган керується інтересами забезпечення цілісності та досягнення цілей збереження, визначених для відповідної ділянки.

4. Висновок з оцінки впливу на території збереження є документом дозвільного характеру. Встановлені таким висновком умови реалізації діяльності та заходи із запобігання, пом'якшення та усунення впливу на відповідну територію збереження є обов'язковими.

5. Висновок з оцінки впливу на територію збереження видається безоплатно. Переоформлення, відкликання, визнання недійсним, скасування та оскарження висновку з оцінки впливу на території збереження здійснюється згідно з вимогами законів України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та «Про адміністративну процедуру».

6. Висновок з оцінки впливу на територію збереження вноситься уповноваженим територіальним органом до Реєстру та оприлюднюється на його офіційному веб-сайті та на порталі Реєстру у мережі Інтернет у строк, передбачений для його видачі. Одночасно з висновком з оцінки впливу на територію збереження до Реєстру вноситься та оприлюднюється звіт про громадське обговорення.

7. Висновки з оцінки впливу на території збереження протягом п'яти років з дня їх прийняття можуть бути використані для отримання інших документів дозвільного характеру, передбачених законодавством, за умови що вони не передбачають змін у діяльності, яка оцінювалась під час оцінки впливу на території збереження, або продовження строків провадження такої діяльності.

8. Забороняється прийняття рішення про провадження діяльності, яка згідно із цим Законом вимагає здійснення оцінки впливу на території збереження, без отримання рішення про необхідність здійснення оцінки впливу на території збереження, яким визначено відсутність необхідності здійснення такої оцінки, висновку з оцінки впливу на територію збереження, яким визначено допустимість провадження діяльності, або рішення про допустимість провадження діяльності з підстав переважання публічного інтересу.

Забороняється провадження діяльності в межах відповідної території збереження, якщо не забезпечено в повному обсязі виконання умов реалізації діяльності та заходів із запобігання, пом'якшення та усунення впливу на таку територію збереження, передбачених у висновку з оцінки впливу на територію збереження.

Стаття 16. Прийняття рішення про допустимість провадження діяльності з підстав переважання публічного інтересу

1. Якщо висновок з оцінки впливу на довкілля або висновок з оцінки впливу на територію збереження визначає недопустимість провадження діяльності з огляду на негативний вплив на території збереження, така діяльність може бути дозволена у разі виключної необхідності її реалізації з підстав переважання публічного інтересу та за умов відсутності альтернативних варіантів, які не матимуть негативного впливу на території збереження, та вжиття компенсаційних заходів щодо впливів, які неможливо запобігти, пом'якшити або усунути.

2. Клопотання щодо ініціювання процедури погодження діяльності з підстав переважання публічного інтересу (надалі - клопотання) подається у разі негативного впливу на території збереження, який зумовлює недопустимість провадження діяльності, до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, особою, яка отримала висновок з оцінки впливу на довкілля або висновок з оцінки впливу на територію збереження, яким визначено недопустимість провадження діяльності з огляду на негативний вплив на території збереження, не пізніше сорока п'яти робочих днів з дня його отримання.

Клопотання має містити інформацію про розгляд та обґрунтування відсутності альтернатив реалізації діяльності (територіального, технологічного чи іншого характеру), які не матимуть негативного впливу на території збереження, обґрунтування виключної необхідності реалізувати діяльність з підстав переважання публічного інтересу, відповідно до критеріїв визначення виключної необхідності реалізувати діяльність з підстав переважання публічного інтересу, які затверджуються Кабінетом Міністрів України, обґрунтування довгострокового (10 і більше років) значного позитивного впливу діяльності на соціально-економічні показники держави та пропозиції щодо компенсаційних заходів щодо впливів, які неможливо запобігти, пом'якшити або усунути, та заходів із запобігання, пом'якшення та усунення інших впливів на відповідні території збереження.

Клопотання та додані до нього документи вносяться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, до Реєстру та оприлюднюються на порталі Реєстру у мережі Інтернет протягом трьох робочих днів з дня їх надходження. В разі проведення оцінки впливу на території збереження в рамках оцінки впливу на довкілля, клопотання та додані до нього документи подаються суб'єктом господарювання до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, засобами Єдиного державного реєстру з оцінки впливу на довкілля. Форма клопотання затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Громадське обговорення клопотання та доданих до нього документів починається з дня його оприлюднення, і триває двадцять п'ять робочих днів. Громадське обговорення проводиться у формі надання зауважень та пропозицій в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді). Громадськість має право подавати будь-які зауваження та пропозиції, які стосуються клопотання, без необхідності їх обґрунтування.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, проводить консультації щодо клопотання з іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їхніх повноважень з питань, що піднімаються у клопотанні. Такі консультації

проводяться у письмовій (в тому числі електронній формі) протягом строку громадського обговорення клопотання.

У той же строк уповноважений територіальний орган, який здійснював оцінку впливу на території збереження, надає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, пропозиції щодо компенсаційних заходів щодо впливів, які неможливо запобігти, пом'якшити або усунути, а також щодо умов реалізації діяльності та заходів із запобігання, пом'якшення та усунення інших впливів на відповідні території збереження, або – в разі проведення оцінки впливу на території збереження в рамках оцінки впливу на довкілля – щодо екологічних умов провадження планованої діяльності.

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, за зверненням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, забезпечує розроблення умов провадження діяльності, які включають тип, основні характеристики та місце провадження діяльності, а також умови реалізації діяльності або – в разі проведення оцінки впливу на території збереження в рамках оцінки впливу на довкілля – екологічні умови провадження планованої діяльності.

6. Уповноважений центральний орган за зверненням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, забезпечує розроблення плану компенсаційних та інших заходів. Складовими частинами плану компенсаційних та інших заходів є

- 1) компенсаційні заходи;
- 2) заходи із запобігання, пом'якшення та усунення інших впливів на відповідні території збереження.

Методичні рекомендації з розроблення плану компенсаційних та інших заходів затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, готує звіт про громадське обговорення та довідку про консультації з іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, подає їх Кабінету Міністрів України та оприлюднює в порядку, передбаченому частинами восьмою та десятою цієї статті.

7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у разі схвалення клопотання готує проєкт акта Кабінету Міністрів України, який включає обґрунтування виключної необхідності реалізувати діяльність з підстав переважання публічного інтересу, умови провадження діяльності та план компенсаційних та інших заходів. До проєкту акта додаються звіт про громадське обговорення та довідка про консультації з іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

В разі відхилення клопотання центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, повідомляє особу, яка звернулася з клопотанням, та вносить інформацію про відхилення клопотання, звіт про громадське обговорення та довідку про консультації з іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування до Реєстру або Єдиного державного реєстру з оцінки впливу на довкілля у строк, що не перевищує трьох робочих днів з дня прийняття такого рішення.

9. Рішення про допустимість діяльності з підстав переважання публічного інтересу приймається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного

середовища. Невід’ємними частинами рішення про допустимість діяльності з підстав переважання публічного інтересу є умови провадження діяльності та план компенсаційних та інших заходів.

10. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, вносить інформацію про рішення про допустимість діяльності з підстав переважання публічного інтересу, звіт про громадське обговорення та довідку про консультації з іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування до Реєстру або Єдиного державного реєстру з оцінки впливу на довкілля не пізніше наступного робочого дня з дня його офіційного оприлюднення.

11. Забороняється провадження діяльності на підставі рішення про допустимість провадження діяльності з підстав переважання публічного інтересу, якщо не забезпечено в повному обсязі виконання умов провадження діяльності та плану компенсаційних та інших заходів.

Стаття 17. Моніторинг стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, забезпечує інвентаризацію та облік типів природних оселищ, визначених у додатку I до цього закону, типів природних оселищ, визначених у переліку типів природних оселищ, що мають значення для Європейського Союзу, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, видів, наведених у додатках II та III до цього закону, а також у переліку видів тварин та рослин, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, та у переліку видів диких птахів, в тому числі мігруючих, для збереження яких необхідне визначення спеціальних охоронних територій, на всій території України відповідно до методик, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Дані інвентаризації типів природних оселищ та видів фауни і флори включають геопросторові дані, метадані та сервіси, які оприлюднюються у мережі Інтернет та доступ до яких надається згідно із Законом України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних».

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища забезпечує проведення на всій території України моніторингу стану збереження типів природних оселищ, наведених у додатку I до цього закону, типів природних оселищ, визначених у переліку типів природних оселищ, що мають значення для Європейського Союзу, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, видів, наведених у додатках II та III до цього закону, а також у переліку видів тварин та рослин, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, та у переліку видів диких птахів, в тому числі мігруючих, для збереження яких необхідне визначення спеціальних охоронних територій. Моніторинг стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори проводиться відповідно до положення та методик, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

3. Моніторинг стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори є складовою частиною підсистеми моніторингу біологічного та ландшафтного різноманіття державної системи моніторингу довкілля.

4. Дані моніторингу стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори вносяться до інформаційно-аналітичної системи моніторингу стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори та є відкритими.

5. На основі даних моніторингу стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, забезпечує підготовку один раз на шість років звіту, який містить інформацію про основні результати моніторингу стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори та оцінку впливу реалізованих заходів збереження на стан збереження таких оселищ та видів. Звіт готується за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, та оприлюднюється на веб-порталі інформаційно-аналітичної системи моніторингу стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори.

Стаття 18. Відшкодування збитків, пов'язаних з дією обмежень сільськогосподарської та лісгосподарської діяльності на територіях збереження

1. Власники землі та землекористувачі, а також власники приватних лісів, які зазнають збитків внаслідок дії обмежень їхньої сільськогосподарської та лісгосподарської діяльності, що встановлені планом управління територією збереження, або рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, про встановлення обмежень з метою збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори на окремих територіях, мають право на їх відшкодування в порядку, передбаченому законодавством.

2. Розмір та порядок відшкодування збитків, пов'язаних з дією обмежень сільськогосподарської та лісгосподарської діяльності на територіях збереження, визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Дія цієї статті не поширюється на юридичних осіб державної та комунальної форми власності.

Стаття 19. Оскарження в судовому порядку рішень, дій чи бездіяльності щодо територій збереження

1. Будь-які рішення, дії чи бездіяльність державних органів, органів місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб, які порушують вимоги у сфері визначення територіями збереження та управління ними, а також оцінки впливу на території збереження можуть бути оскаржені в судовому порядку будь-якою фізичною або юридичною особою.

Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства про території збереження

1. Особи, винні в порушенні законодавства про території збереження, несуть цивільну, адміністративну та кримінальну відповідальність згідно із законом.

2. Правопорушеннями у сфері управління територіями збереження та оцінки впливу на території збереження є:

1) порушення процедури оцінки впливу на території збереження, у тому числі порядку інформування громадськості та порядку проведення громадського обговорення і врахування його результатів;

2) прийняття рішення про провадження діяльності, яка згідно із цим законом вимагає здійснення оцінки впливу на території збереження, без отримання рішення про необхідність

здійснення оцінки впливу на території збереження, яким визначено відсутність необхідності здійснення такої оцінки, висновку з оцінки впливу на території збереження, яким визначено допустимість провадження діяльності, або рішення про допустимість провадження діяльності з підстав переважання публічного інтересу;

3) провадження діяльності, яка підлягає оцінці впливу на території збереження, без здійснення такої оцінки та отримання рішення про необхідність проведення оцінки впливу на територію збереження, яким визначено відсутність необхідності здійснення такої оцінки, або висновку з оцінки впливу на території збереження, яким визначається допустимість провадження діяльності, або рішення про допустимість реалізації діяльності з підстав переважання публічного інтересу;

4) провадження діяльності в межах території збереження без забезпечення в повному обсязі виконання умов реалізації діяльності та заходів із запобігання, пом'якшення та усунення впливу, передбачених у висновку з оцінки впливу на територію збереження;

5) провадження діяльності на підставі рішення про допустимість реалізації діяльності з підстав переважання публічного інтересу без забезпечення в повному обсязі виконання умов провадження діяльності та плану компенсаційних та інших заходів;

6) порушення правового режиму, визначеного для території збереження;

7) вчинення діяння, що спричиняє погіршення оселища в межах території збереження або турбування видів тварин у межах території збереження, для яких визначено таку територію.

Законами України може бути встановлена відповідальність за інші правопорушення у сфері управління територіями збереження.

Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через шість місяців з дня набрання ним чинності.

2. Частини 5-9 статті 5 та положення інших статей закону, які стосуються управління спеціальними територіями збереження, вводяться в дію з 1 січня року, який слідує року вступу України в Європейський Союз.

3. Статті 11-12 та 14-15 вводяться в дію через шість місяців з дня скасування чи припинення воєнного стану, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, але не пізніше 1 січня року, який слідує року вступу України в Європейський Союз.

4. Території Смарагдової мережі, затверджені відповідними органами Бернської конвенції до введення в дію цього закону, вносяться уповноваженим центральним органом до Національного реєстру територій збереження протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим законом.

5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Лісовому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 17, ст. 33): статтю 1 доповнити новою частиною чотирнадцятою такого змісту:

Термін «території збереження» вживається у значенні, наведеному у Законі України «Про території збереження»;

у статті 46 пункт 9 викласти в такій редакції:

«9) виявлення пралісів, квазіпралісів, природних лісів, типових та унікальних природних комплексів, природних оселищ, визначених у додатку I до Закону України «Про території збереження», типів природних оселищ, визначених у переліку типів природних оселищ, що мають значення для Європейського Союзу, а також оселищ видів тваринного і рослинного світу, наведених у додатках II та III до закону «Про території збереження», а також у переліку видів тварин та рослин, для збереження яких необхідне визначення спеціальних територій збереження, та у перелік видів диких птахів, в тому числі мігруючих, для збереження яких необхідне визначення спеціальних охоронних територій»;

абзац 6 частини восьмої статті 69 доповнити словами «та оцінки впливу на територію збереження, передбаченої статтею 12 Закону України «Про території збереження»;

назву статті 100 викласти у такій редакції:

«Особливості охорони, захисту, використання та відтворення лісів на землях природно-заповідного фонду та в межах територій збереження»;

у статті 100 після слів «на землях природно-заповідного фонду» доповнити словами «та в межах територій збереження», після слів «Закону України «Про природно-заповідний фонд України» доповнити словами «та Закону України «Про території збереження»;

2) у Кодексі України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст. 340):

назву статті 15¹ викласти у такій редакції:

«Оцінка впливу на довкілля та оцінка впливу на території збереження»;

у частині першій статті 15¹ слова «Законом України «Про оцінку впливу на довкілля», замінити словами «законами України «Про оцінку впливу на довкілля» та «Про території збереження», після слів «результатів оцінки впливу на довкілля» доповнити словами «та оцінки впливу на території збереження, передбаченої статтею 11 Закону України «Про території збереження»;

абзац перший статті 23 доповнити положеннями такого змісту:

«В межах територій збереження, визначених відповідно до Закону України «Про території збереження», така діяльність допускається за умови отримання рішення про необхідність здійснення оцінки впливу на території збереження, яким визначено відсутність необхідності здійснення такої оцінки, висновку з оцінки впливу на територію збереження, яким визначено допустимість провадження діяльності, або рішення про допустимість провадження діяльності з підстав переважання публічного інтересу.»;

3) у Водному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189):

назву статті 22 викласти у такій редакції:

«Оцінка впливу на довкілля та оцінка впливу на території збереження»;

у частині першій статті 22 після слів «оцінка впливу на довкілля», доповнити словами «та оцінка впливу на території збереження, передбачена статтею 11 Закону України «Про території збереження»;

частину 6 статті 49 доповнити абзацом третім такого змісту:

«результати оцінки впливу на довкілля або оцінки впливу на територію збереження, передбаченої статтею 11 Закону України «Про території збереження», у випадках,

передбачених законами України “Про оцінку впливу на довкілля” та “Про території збереження»;

4) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002, № 3, ст. 27): частину першу статті 91 доповнити новим пунктом з) такого змісту:

«з) дотримуватися правового режиму, визначеного для територій збереження відповідно до Закону України «Про території збереження.»;

частину 1 статті 96 доповнити новим пунктом такого змісту:

«и) дотримуватися правового режиму, визначеного для територій збереження відповідно до Закону України «Про території збереження.»;

у пункті 2 статті 111:

пункт в) після слова «ділянки» доповнити словами «виду угідь»;

доповнити пунктом такого змісту:

«є) умова надання доступу до земельної ділянки для проведення заходів щодо інвентаризації типів природних оселищ та видів дикої флори і фауни, моніторингу стану їх збереження, охорони та збереження таких оселищ та видів та здійснення заходів, що передбачених планом управління територією збереження.»;

статтю 157 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Особливості відшкодування збитків, заподіяних власникам землі та землекористувачам внаслідок дії обмежень сільськогосподарської та лісогосподарської діяльності на територіях збереження, визначаються Законом України «Про території збереження»;

у зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

частину першу статті 208 після слів «територій та об'єктів природно-заповідного фонду» доповнити словами «територій збереження відповідно до Закону України «Про території збереження»;

5) у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546):

частину першу статті 20-1 доповнити пунктом «е» такого змісту:

«е) реалізація повноважень у сфері територій збереження відповідно до законодавства про території збереження»;

пункт а частини першої статті 20² доповнити новим абзацом чотирнадцятим такого змісту: про території збереження;

частину першу статті 20³ доповнити пунктом «ж» такого змісту:

«ж) реалізація повноважень у сфері територій збереження відповідно до законодавства про території збереження»;

статтю 20⁴ доповнити пунктом «є» такого змісту:

«є) реалізація повноважень у сфері територій збереження відповідно до законодавства про території збереження»;

у частині шостій статті 47 після слів «для фінансового забезпечення здійснення природоохоронних заходів» доповнити словами «включаючи заходи збереження щодо територій збереження, відшкодування збитків, заподіяних власникам землі та землекористувачам внаслідок дії обмежень сільськогосподарської та лісгосподарської діяльності на територіях збереження відповідно до Закону України «Про території збереження»;

у пункті «д» частини першої статті 48 після слів «на розвиток екологічно безпечних технологій та виробництв» доповнити словами «для відшкодування збитків, заподіяних власникам землі та землекористувачам внаслідок дії обмежень діяльності, що встановлені планом управління територією збереження, визначаються Законом України «Про території збереження»;

частину другу статті 68 доповнити новим пунктом «т» такого змісту:

«т) порушенні вимог законодавства про території збереження»;

б) у абзаці третьому частини першої статті 8 Закону України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646) після слів «з оцінки впливу на довкілля» доповнити словами «та висновок з оцінки впливу на територію збереження», після слів «Про оцінку впливу на довкілля» доповнити словами «та Законом України «Про території збереження»;

7) у Законі України «Про природно-заповідний фонд України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 34, ст. 502):

у статті 5:

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Завдання, особливий природоохоронний режим територій та об'єктів природно-заповідного фонду в межах територій збереження, узгоджуються з цілями збереження, визначеними для відповідних ділянок відповідно до Закону України «Про території збереження».

У зв'язку з цим частини четверту та п'яту вважати відповідно частинами п'ятою та шостою;

у статті 12:

після частини третьої доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

«У складі природних заповідників, біосферних заповідників, національних природних парків, які визначені головними установами природно-заповідного фонду, для проведення моніторингу стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори в межах територій збереження відповідно до Закону України «Про території збереження» утворюються окремі підрозділи моніторингу стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори як наукові підрозділи цих установ».

У зв'язку з цим частини четверту та п'яту вважати відповідно частинами п'ятою та шостою;

статтю 14 доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

«Якщо в межах території або об'єкта природно-заповідного фонду розташована територія збереження, проект організації такої території або об'єкта природно-заповідного фонду, повинен враховувати план управління відповідною територією збереження, який розробляється та затверджується окремим додатком в складі відповідного проекту організації території або об'єкта природно-заповідного фонду. При цьому пріоритет надається досягненню цілей

збереження та виконанню заходів збереження, визначених для відповідної території збереження.»;

у статті 42

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«У складі природних заповідників, біосферних заповідників, національних природних парків, які визначені головними установами природно-заповідного фонду для проведення моніторингу стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори в межах території збереження відповідно до Закону України «Про території збереження» утворюються окремі підрозділи моніторингу стану збереження типів природних оселищ та видів дикої фауни і флори, як наукові підрозділи цих установ.»

У зв'язку з цим частини третю-восьму вважати відповідно частинами четвертою-дев'ятою;

8) у частині другій статті 22 Закону України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338) після слів «оцінці впливу на довкілля» доповнити словами «або оцінці впливу на території збереження, передбаченої статтею 12 Закону України «Про території збереження»;

9) у статті 15 Закону України «Про трубопровідний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 29, ст. 139):

назву статті викласти у такій редакції: «Оцінка впливу на довкілля та оцінка впливу на територію збереження на трубопровідному транспорті»;

у частині першій після слів «проводиться оцінка впливу на довкілля» доповнити словами «та оцінка впливу на території збереження, передбачена статтею 12 Закону України «Про території збереження», у випадках та порядку»;

10) у частині п'ятій статті 7 Закону України «Про архітектурну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 31, ст. 246) після слів «здійснюється оцінка їх впливу на довкілля» доповнити словами «або оцінка впливу на території збереження, передбачена статтею 12 Закону України «Про території збереження»;

11) у статті 11 Закону України «Про угоди про розподіл продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 44, ст. 391):

абзац другий частини другої викласти у такій редакції:

«Укладення угоди про розподіл продукції, яка передбачає провадження планованої діяльності, яка підлягає оцінці впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» або оцінці впливу на території збереження відповідно до статті 12 Закону України «Про території збереження», здійснюється за результатами таких оцінок.»;

в абзаці третьому частини третьої після слів «повторні оцінка впливу на довкілля» доповнити словами «оцінка впливу на території збереження»;

12) у Гірничому законі України (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 50, ст. 433):

у частині третій статті 13 після слів «оцінці впливу на довкілля» доповнити словами «, оцінці впливу на території збереження, передбаченій статтею 12 Закону України «Про території збереження»;

у статті 16 після слів «оцінку впливу на довкілля» доповнити словами «, оцінку впливу на території збереження, передбачену статтею 12 Закону України «Про території збереження»;

у статті 22:

у частині першій після слів «Оцінка впливу на довкілля» доповнити словами «, оцінка впливу на території збереження, передбачена статтею 12 Закону України «Про території збереження»;

у частині другій після слів «оцінка впливу на довкілля» доповнити словами «, оцінка впливу на території збереження, передбачена статтею 12 Закону України «Про території збереження».

13) у Законі України «Про мисливське господарство та полювання» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 18, ст. 132):

у статті 21 після частини третьої доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Умови ведення мисливського господарства в межах території збереження повинні відповідати цілям збереження, визначеним для відповідної ділянки та плану управління територією збереження.»;

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою.

статтю 28 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Проекти організації та розвитку мисливського господарства, що розробляються для мисливських угідь, які повністю або частково розташовані в межах територій збереження, підлягають оцінці впливу на території збереження до прийняття рішення про їх погодження»;

14) у Законі України «Про Генеральну схему планування території України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 30, ст. 204):

пункт 3) частини першої підрозділу 3 розділу III після слів «природно-заповідного фонду» доповнити словами «території збереження»;

15) у частині другій статті 38 Закону України «Про рослинний світ» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 22, ст. 198)

після слів «інших властивостей природних рослинних ресурсів» доповнити словами «дані про природні оселища та види дикої флори відповідно до Закону України «Про території збереження».

16) у Законі України «Про екологічну мережу України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 45, ст. 1841):

статтю 5 після пункту ж) доповнити новим пунктом з) такого змісту:

«з) території збереження»;

пункт «з)» і «и)» вважати відповідно пунктами «и)» та «і)»;

17) у Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343):

частину третю статті 18 доповнити новим пунктом 9) такого змісту:

«9) відображення меж територій збереження»;

пункт 8 частини п'ятої статті 29 після слів «об'єктів природно-заповідного фонду» доповнити словами «території збереження відповідно до Закону України “Про території збереження»»;

частину першу статті 31 доповнити словами

«До проектної документації на будівництво об'єктів, що підлягають оцінці впливу на території збереження згідно зі статтею 12 Закону України «Про території збереження», додаються результати оцінки впливу на території збереження. »;

18) Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), доповнити двома новими пунктами такого змісту:

«168.	Висновок з оцінки впливу на територію збереження	Закон України «Про території збереження»
-------	--	--

19) у Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 8, ст.61):

у статті 21:

частину 2 доповнити новим абзацом такого змісту:

«У випадках, передбачених Законом України “Про оцінку впливу на довкілля”, державний кадастровий реєстратор вносить відомості про зміну цільового призначення земельної ділянки до Державного земельного кадастру за наявності висновку з оцінки впливу на довкілля, у якому визначено допустимість провадження планованої діяльності.»;

частину 4 доповнити новим абзацом такого змісту:

«У випадках, передбачених статтею 11 Закону України “Про території збереження”, державний кадастровий реєстратор вносить до державного земельного кадастру відомості про зміну угідь земельних ділянок сільськогосподарського призначення в межах території збереження за наявності висновку з оцінки впливу на території збереження, у якому визначено допустимість провадження діяльності.»;

частину 5 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Відомості про межі територій збереження вносяться до Державного земельного кадастру на підставі даних Національного реєстру територій збереження в порядку інформаційної взаємодії між кадастрами та інформаційними системами.»;

20) в абзаці четвертому частини першої статті 4 Закону України «Про аквакультуру» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 43, ст. 616) після слів «здійснення оцінки впливу

на довкілля» доповнити словами «та оцінки впливу на території збереження, передбаченої статтею 11 Закону України «Про території збереження»;

21) у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 29, ст.315):

статтю 1 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Терміни «територія збереження», «цілі збереження» вживаються у значенні, наведеному у Законі України «Про території збереження»;

у зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

частину дванадцяту статті 4 після абзацу 17 доповнити новими абзацами такого змісту:

«клопотання щодо ініціювання процедури погодження діяльності з підстав переважання публічного інтересу;

інформація про відхилення клопотання щодо ініціювання процедури погодження діяльності з підстав переважання публічного інтересу;

звіт про громадське обговорення та довідка про консультації з іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування в процесі розгляду клопотання щодо ініціювання процедури погодження діяльності з підстав переважання публічного інтересу;

інформація про рішення про допустимість діяльності з підстав переважання публічного інтересу»;

статтю 6 після частини другої доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Звіт з оцінки впливу на довкілля повинен містити окремий розділ про вплив на території збереження, який включає відомості, передбачені пунктами 2 – 7 частини другої статті 13 Закону України «Про території збереження»;

У зв'язку з цим частини третю, четверту, п'яту та шосту вважати відповідно частинами четвертою, п'ятою, шостою та сьомою;

доповнити частину сьому статті 9 новим пунктом 3 такого змісту:

«3) виявлення того, що провадження планованої діяльності може мати негативний вплив на цілісність територій збереження та/або негативний вплив на території збереження з огляду на цілі збереження, визначені для відповідних ділянок.»;

у статті 11:

частину другу доповнити новими абзацами такого змісту:

«В разі надання висновку з оцінки впливу на довкілля, в якому визначена недопустимість провадження планованої діяльності з підстав, передбачених пунктом 3 частини сьомої статті 9 цього Закону, суб'єкт господарювання може ініціювати процедуру прийняття рішення про допустимість провадження діяльності з підстав переважання публічного інтересу в порядку, передбаченому статтею 16 Закону України «Про території збереження».

У випадку прийняття рішення про допустимість провадження діяльності з підстав переважання публічного інтересу, умови провадження діяльності та план компенсаційних та інших заходів, передбачені статтею 16 Закону України «Про території збереження», визначаються у рішенні про допустимість провадження діяльності з підстав переважання публічного інтересу, про що зазначається у рішенні про провадження планованої діяльності.

.»;

частину третю доповнити положенням такого змісту:

«У цьому випадку рішення про допустимість провадження діяльності з підстав переважання публічного інтересу, прийняте в порядку передбаченому статтею 16 Закону України «Про території збереження», вважається рішенням про провадження планованої діяльності.»;

22) у Законі України «Про стратегічну екологічну оцінку» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 16, ст. 138):

у статті 1:

в пункті 1 частини першої слова «zareєстровані на території, на яку поширюється дія документа стратегічного планування» виключити;

доповнити статтю частиною другою такого змісту:

«2. Терміни «територія збереження», «цілі збереження» вживаються у значенні, наведеному у Законі України «Про території збереження»;

Пункт 2 частини першої статті 6 після слів «звіту про стратегічну екологічну оцінку» доповнити словами «висновки про наслідки виконання документа державного планування для територій збереження»;

статтю 8 доповнити новою частиною другою:

2. Обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації (відповідні підрозділи з питань охорони навколишнього природного середовища), орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища надають висновки про наслідки виконання документа державного планування для територій збереження.

частину другу статті 9 доповнити абзацами другим, третім та четвертим такого змісту:

«Заходи з пом'якшення наслідків виконання документа державного планування для територій збереження, викладені у висновках про наслідки виконання документа державного планування для територій збереження, є обов'язковими і включаються до документа державного планування.

Затвердження документа державного планування, в разі отримання висновків виконання документа державного планування для територій збереження, якими визначено негативні наслідки виконання документа державного планування для цілісності територій збереження та/або наслідки з огляду на цілі збереження, визначені для відповідних ділянок, забороняється.

Затвердження документа державного планування, що підлягає стратегічній екологічній оцінці, без проведення стратегічної екологічної оцінки, забороняється»;

пункт 4 частини третьої статті 9-1 після слів «органів виконавчої влади» доповнити словами «висновки про наслідки виконання документа державного планування для територій збереження»;

у статті 10:

підпункт б) пункту 4 частини третьої після слів «з природоохоронним статусом» доповнити словами «в тому числі для територій збереження»;

частину сьому доповнити такими словами:

«а також ймовірність негативних наслідків виконання документа державного планування для цілісності територій збереження та з огляду на цілі збереження, визначені для відповідних ділянок»;

частину другу статті 11 доповнити новим абзацом тринадцятим такого змісту:

«Звіт про стратегічну екологічну оцінку включає окремий розділ (частину) про опис і оцінку наслідків виконання документа державного планування для територій збереження, який складається з урахуванням вимог, передбачених пунктами 2 – 7 частини другої статті 13 Закону України «Про території збереження»;

у статті 13:

частину третю доповнити абзацом третім такого змісту:

«У той самий строк відповідні органи, зазначені у статтях 6 та 8 цього Закону, надають замовнику висновки про наслідки виконання документа державного планування для територій збереження шляхом їх внесення до Єдиного реєстру стратегічної екологічної оцінки. Зміст і форма висновків про наслідки виконання документа державного планування для територій збереження затверджується Кабінетом Міністрів України»;

у частині четвертій слова «зауважень і пропозицій» замінити словами «зауважень, пропозицій та висновків»;

частину п'яту доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Заходи з пом'якшення наслідків виконання документа державного планування для спеціальних територій, викладені у висновках про наслідки виконання документа державного планування для територій збереження, є обов'язковими і включаються до документа державного планування»;

частину шосту викласти в новій редакції:

«6. За результатами консультацій замовник готує довідку про консультації, в якій підсумовує отримані висновки, зауваження і пропозиції та зазначає, яким чином у документі державного планування та звіті про стратегічну екологічну оцінку враховані висновки, зауваження і пропозиції, подані відповідно до цієї статті, а також обґрунтовує обрання саме цього документа державного планування у тому вигляді, в якому він запропонований до затвердження, серед інших виправданих альтернатив, представлених до розгляду. До довідки додаються отримані письмові висновки, зауваження і пропозиції. Довідка про консультації є відкритою інформацією та підлягає внесенню замовником до Єдиного реєстру стратегічної екологічної оцінки.»

доповнити частину шосту новим абзацом другим такого змісту:

«Висновки про наслідки виконання документа державного планування для територій збереження, якими визначено негативні наслідки для цілісності територій збереження та/або негативні наслідки з огляду на цілі збереження, визначені для відповідних ділянок, є підставою для відмови у затвердженні документа державного планування у запропонованому вигляді».

23) у підпункті 10 пункту 4 Закону України Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державної системи моніторингу довкілля, інформації про стан довкілля (екологічної інформації) та інформаційного забезпечення управління у сфері довкілля (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2023, № 63, ст.208)

абзац двадцятий після слів “органами місцевого самоврядування” доповнити словами “іншими юридичними особами та фізичними особами.”

абзац двадцять другий після слів “установи та організації” доповнити словами “інші юридичні особи та фізичні особи.”

5. Кабінету Міністрів України:

1) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону у 2028 році.

Голова Верховної Ради України